

ΕΙΣ ΜΥΡΙΑΝΘΟΥΣΗΝ

(Καθυστερήσαν)

Ἄν τῇ ψυχῇ σου θές νὰ σώσης

Κι' ἀπὸ τὸ "Ἄστυ νὰ γλυτώσης.

Ἐν μόνον μέσον εἶν' σῶτήριον

Καὶ θὰ σὲ πῶ μὲ τὰ σωστά μου :

— Πάρ' τὰ βρεμμένα σου, παπᾶ μου,

Καὶ ἔλαγε εἰς μοναστήριον!

"Αμλετ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ

Ἦρχισαν νὰ γίνωνται ψυχρά, ὡς αἱ κυμαδίαι τῆς ὁποίας διδάσκουσιν ἀπὸ τοῦ θεάτρου τῆς «Εὐτέρπης». Ἡ μεταβολὴ αὕτη τοῦ κairoῦ καὶ ἡ ἐπιμονὴ τῶν θεατῶν νὰ συρρέωσι καθ' ἑκάστην εἰς ὑπαιθρίους διασκεδάσεις δεικνύει καὶ τοῦτο, ὅτι δὲν ἐκληρονομήσαμεν παρὰ τῶν προγόνων μας ὅλα τὰ πλεονεκτήματά των. Ἐκεῖνοι ἐπληρῶνοντο διὰ ν' ἀκούωσι τὰ δράματα τοῦ Σοφοκλέους καὶ ἡμεῖς πληρῶνομεν δι' ν' ἀκούωμεν τὰ δράματα τοῦ Δ' Ἐννερού. Ἐὰν ἔζων ἐκεῖνοι σήμερον θὰ ἐπληρῶνον διὰ νὰ μὴ τὰ ἀκούωσι. Νομίζομεν, ὅτι εἶνε ἀκούοντως ψυχρὸς ὁ καιρὸς, κ. Ταβουλάρη, ὥστε νὰ μᾶς δώσετε τὴν Ἀνδρομέδα... καὶ νὰ παύσετε.

Ἐφ' ὅσον κατέρχεται ἡ θερμοκρασία ἐπὶ τοσοῦτον καὶ οἱ ἄνθρωποι κατέρχονται ἐκ τῶν Στύλων εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας. Οἱ θαμῶνες τοῦ «Ἀντροῦ τῶν Νυμφῶν» πρῶτοι αἰσθανθέντες τὴν ἀτμοσφαιρικὴν μεταβολὴν ἀφῆκαν εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ καὶ Κωστάκη καὶ Jane d'Arras, αὐτοὶ δὲ ἀψήφουντες τοὺς κινδύνους ἀνῆλθον εἰς τὸ παράπηγμα τοῦ «Αἰφελ» καὶ ἐκεῖθεν ρίπνουσι συγκινητικὰς κραυγὰς πρὸς τὸ ἀκροατήριόν των, τὸ ὅποιον ἀρχίζει πάλιν νὰ ἐξογκοῦται. Ὡς ἀπλοὶ χρονογράφοι ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ὁ θίασος τοῦ Κωστάκη ἀπώλεσε σημαντικὸν μέλος, τὸ ὅποιον κατὰ ἱατρικὰς ἐκθέσεις εὔρε τὸν θάνατον ἐκ τῆς... ἱστορικῆς σαρίδας.

Σχεδὸν ἀπέναντι τοῦ θεάτρου «Αἰφελ» καὶ ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς καπνίζοντος λύχνου ἠκούετο φωνὴ κήρυκος ἐνθουμίζουσα ὀριστικὴν διάλυσιν καταστήματος :

— Ὅριστε, κύριοι, εἰς τὸ ἀξιοπερίεργόν θέαμα... κεφαλὴ ἀσώματος... ὁμιλεῖ καὶ ἀπαντεῖ.

Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι ἡ ὑποδοχὴ ἥς ἔτυχεν ἡ κεφαλὴ αὕτη δὲν ἦτο πολὺ ἐνθαρρυντικὴ καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὰ ἴδια ροδουμένη μὴ πάθῃ καταρροὴν μᾶλλον ἐκ τῆς ψυχρότητος τῆς ὑποδοχῆς ἢ ἐκ τῆς ψυχρότητος τοῦ καιροῦ.

Κατὰ πληροφορίαν συμπολιτευομένου τ' ἀνωτέρω περὶ τῆς κεφαλῆς ταύτης δὲν εἶνε ἀκριβὴς. Ἐτυχεν ἐνθουσιώ-

δους ὑποδοχῆς, ἀλλ' ὁ κάτοχός τῆς εὔρε μεγαλύτερον κέρδος καὶ τὴν ἐπώλησε πρὸς χρῆσιν τῆς ἀκεφάλου ἀντιπολιτεύσεως.

Θὰ ἐνθυμεῖσθε ἔλοι ὅσοι ἐχρηματίσατε μαθηταὶ Ἑλληνικῶν Σχολείων εἰς ὁποῖαν κατάστασιν οἱ διδάσκαλοι τῶν ἱερῶν μαθημάτων παρουσίαζον τὸν Παράδεισον. Εἰρήνην ἐβασίλευεν ἐν αὐτῷ καὶ τὰ ζῶα ὅλα ἐξημερωμένα πρὸ τῶν ποδῶν τῶν πρωτοπλάστων ἐφέροντο πρὸς ἄλληλα ὡς νὰ εἶχον ἀναγνώσει τὸν τελειότερον ὁδηγὸν τῆς συμπεριφορᾶς. Ἀφ' οὗτο ὁμοῦς ὁ Παράδεισος μετεβλήθη εἰς... θέατρον, ἀφ' οὗτο τὸν κατέλαβον ἐξ ἀπίνης γερμανίδες, αἰτινες ἔτρωγον παρὰ πᾶσαν παραγγελίαν τὸν ἀπηγορευμένον καρπὸν, τὰ πράγματα μετεβλήθησαν. Τὰ ἡμέρα ζῶα ἐγένοντο ἄγρια θηρία καὶ ἀνεχώρησαν, ἀφῆσαντα ἐλεύθερον τὸ στάδιον τῶν βρυχηθμῶν καὶ ὠρυγμῶν εἰς τοὺς Ἑλληνας ἡθοποιούς. Ἡ ἐκρυθμὸς αὕτη κατάστασις, ὡς ἦτο ἐπόμενον, δὲν ἠδύνατο νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ καὶ πρῶτος ἔδωκε τὸ σύνθημα τοῦ status quo ante ὁ δραματογράφος τῆς «Λεϊλάς» διὰ τῆς παροιμιώδους ἀρκτου. Ὁ κ. Βόλπη ἀπετελείωσε τὸ ἔργον καὶ ἤδη ὁ Παράδεισος ἐπληρώθη καὶ πάλιν ἐξ ὅλων τῶν τετραπόδων.

Εἰδήσεις σοβαροτάτης.

Διατί ἦλθεν ὁ κ. Βόλπη μετὰ τῶν σοφῶν τετραπόδων του ; Ὁ κ. Καλαποθάκης διέδωκεν, ἢ μᾶλλον ἔγραψεν, ὅτι θὰ πλουτίσῃ τὴν ναυοῦ ἑλληνικὴν φιλολογίαν μὲ ἔργον ἀληθῶς πρωτότυπον. Ὁλόκληρον τὸ βασίλειον τῶν ζώων θὰ ἔχῃ ἐναργὸν μέρος εἰς αὐτὸ μὴδὲ τοῦ συγγραφέως ἐξαιρουμένου.

Λοιπὸν ;

Ὁ κ. Βόλπη ἔφερε τὸν θίασον τοῦ παρασκευαζομένου τούτου δράματος.

Ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ «Πολίτου» :

«Διαδίδεται ὅτι φέε νύκτωρ ἔλαβε χώραν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἀπαγωγὴ Ἰταλίδος τινὸς ἐκ τῆς αἰκίας εὐρισκόμενου τοῦ συζύγου αὐτῆς ἐργαλάτου ὄντος τῆς ὁδοῦ τοῦ σιδηροδρόμου ἐν Μεσολογγίῳ. Περὶ τὸ λυκαυγὲς τῆς σήμερον ἀφέθη ἐλευθέρᾳ. Ἡ τοπικὴ ἀρχὴ ὀφείλει κμέσως νὰ ἐπιληφθῇ ἐξετάσεων καὶ ἀνεύρη τοῦ ἀπαγωγέως καὶ καὶ συλλάβῃ τούτους καθόσον ἡ ὑπόθεσις αὕτη θέλει φέρεi χαρακτῆρα διεθνή».

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Ἡ ὑγεία τῆς πόλεως μας βαίνει ἐπὶ τὰ χεῖρου, ἔνεκα τῆς μὴ ἐπιβλέψεως τῶν ἀρμοδίων, οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου».

*

Ἐκ τοῦ «Ἀγελώου» :

«Οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ μας ὅσοι δὲν μᾶς ἐπληρώσαν τὴν συνδρομὴν των τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ συνεπῶς καὶ τοῦ ἐνεστώτος, παρκακλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν